

श्री जैनधर्मप्रकाश

JAIN DHARAMA PRAKASH.

पुस्तक द हु. आनंद शुहि. १५ संवत् १९४६ अंक. ५ भा.

मालिनी.

प्रशम रस निमर्म, दृष्टियुग्मं प्रसक्तं;
वदन कमल मंकः कामिनी संग जून्यः
कर युगमपि यत्ते, शख्व संवंध वंध्ये
तदसि जगति देवो, वीतरागस्त्वमेव ॥ १ ॥

प्रगटकर्ता.

थो जैनधर्मप्रसारक सभा
भावनगर.

अमदाबादमां.

“ज्ञाने वनीक्षुलर भीन्दींग प्रेसमां”
श. १० नक्षुभाई रतनचंद्र छापी प्रसिद्ध कर्त्ता.

रुप. १८१२.

सन् १८५०

भूल वर्ष ३ नो ३१-०-० अगाउथी पोर्टेन्ड ३०-३-० लूट
४२५ अंक. गोडाना ३-०-२-०

अनुक्रमणिका

विषय.

१	प्रश्नोत्तर. (लघनार मुनिराज श्री आत्मारामज्ञ).	पृष्ठ
२	धनपाणि प्रतितिनी कथा.	६५
३	प्रतिक्रिया.	७०
४	भुशी खण्ड (गोडीज्ञने हडे प्रतिष्ठा विषे).	७५
		८०

भास सूचना.

शानदृ व्यहु भान शानावरखी कर्मना क्षय करे छे अने शाननी आसातनाथी शानावरखी कर्म व्याधाय छे भाटे चोपानीच्याने राखडतु न भेलतां उच्च आसने मुकुं अने आधांत लक्षपूर्वक वांची यथाशक्ती धर्मकार्यमां प्रवर्तत्वुः.

सर्वे जैनधर्मी भाइच्याने अवश्य खरीद करवा लायक चरितावंगी.

चाचवा।

जैन कथा संग्रह.

सुंदर, रसीक अने घोषधायक दशाथी पांदर वार्ताच्यानो समुद्र आ चोपडीमां छापेवामां आवशे. ए सधणी कथाच्या एवी सारी रीते लघवामां आवशे के ते वांची हडेक वांचनार आनंद पांचवा साथे घोष प्राप्त करशे. ए चोपडी लगलग चोपानीच्या केवडा कठनी आशरे उछप पानानी थरो ते साथे सुंदर अने भक्त्युत पाकां पुंडाथी व्याधाचामां आवशे जैनाने भाटे आवी एक पञ्च चोपडी नक्ही.

अगाउथी पैसा भोकली नाम नेंवावेनारे डिभतना. इ दो आकलवेर पाठ्यकथी किभत वधारे राखवामां आवशे भाटे याद राखडु के, नही आडुक थान्नर पुस्तारी.

आ संभव्यी तेमक अटिक कुपी सभावी पवव्यवद्वान नो अने शिरगामे राख्यो.

“अमरचंद विलालार्ह,
की जैनवर्म प्रसारक सखाना गैंनी.

श्री जैनधर्म प्रकाश.

JAIN DHARMA PRAKASH.

द्वारा लिखित हो।

वाच्या नाम वृगाडतां, भररर थाय आकाशा;
ज्ञातेभ मूलण गर्जन्वतुं, प्रगटयु जैनप्रकाशा। १

पुस्तक ५ सं. श. १८९२ आवण्यु शुद्धि १५. संवत् १९४६. अंक५ मे.

प्रश्नोत्तर.

अनेक गुण संपन्न श्रीमन्महाराज श्री आत्मारामजी
(आनंदविजयजी) ए वंगाळानी एशीयाटीक
सोसैटीना सेकेटरी डाक्तर होर्नलना

प्रश्नोना आपेला उत्तरो.

प्रश्न करनार डाक्तर होर्नलने डोर्ड आवड तरइथी परभार्या भरभर
मणेदा के थी जन्महाराज श्री आत्मारामज (आनंदविजयज) ये एक
जैनभतना संघणा आव्याहनी येही बतावनाइ डोर्ड प्रकारतुं वृक्ष बनाव्यु
छ. ते उपरथी साहेबे तेनी एक नक्कल भंगावेदी दे भोड़लाव्या थाह ते
उ. कर्मी नेभव्यु फक्त उष्टुक्त ते असव बन गेगां थीउ पृथु डेलीएक
बाल्कना क्षम्यक दृष्टित ए तेहु वृक्ष पत्रतुं भुजराती आपांतर आनीचे आप्यु
छ. क्षेत्रे क्षारावाहते पन गाहेन्ही प्रश्नोना गोडलावेद्दु उत्तरो पण्यु दृथ्युक्तीर्या छे.

૬૬

શ્રી જૈતર્થમ્ પ્રકાશ.

ધી. ગદરેસા. કેદસ્થી રક્ષેર.

તા. ૨૮ ફેબ્રુઆરી સને ૧૯૮૫.

શ્રી મહારાજ મુની. આત્મારામજી.

(આનંદવિજયળ.)

થારા સાહેબ!

તમારા સંવત ૧૯૪૪ ના માઘ શુક્ર ૧૪ ના પ્રીતિ ભરેલા પત્ર સા-
ં તમારો આભાર ગાતું છું અને તેના જ્ઞાનામાં ડિંહુસાન સરકારના
(હેઠા) વિજ્ઞાયત આતાના સેકેટરી હોનારેખ એ. પી. મેડેનલ સાહેબનો
પત્ર ને મને હમણાજ મળ્યો છે તે આ સાચે તમને મોદ્દલનાને ગનેશુ-
શી ઉપરે છે.*

તેમાંથી તમારા જ્ઞેવામાં આવશે કે ઝડપ્યેદ તમેને મોદ્દલના સાર
તા. ૧૧ મી ફેબ્રુઆરીએ પારક રાજ્યોની સાચે સંખ્યા રાખનાર (ક્રિએન)
આતા તરફ મોકલબામાં આવેલ છે તગારા હાલના ડેકાણુંની ખાર મેં
સરકારમાં જણાવી હતી ને હું ધારં છું કે તે તમેને એ શીરનામે મો-
કલબામાં આવશે. આ કાગળ તમેને પહોંચના પહોંચા રો વસા તે પુસ્ત-
કા તમેને ક્યારના મળ્યા ચુક્યાં હશે.* આ પુસ્તક તમેને મેળવી આપ-
વાનેહું શક્તિવાન થયો તેથી મને શુશી થવાનું-સતોપ પામવાનું-કારણ મળ્યુંછે.

તમેએ તૈયાર કરેલું જૈતર્થમત વૃદ્ધ ને મને મેદાયું જ તે મેં લ-
ક્ષપૂર્વીક તપારયું છે એને તેને અરાર રદ્યમાં ડાલીને તે વિષે શૈખદ
સરાલ આપને કરના ફરજાયુંછું.

૧ અંધેરું થા કે નાચાનાંછને એટી અતાં છે તેમાં તમે કોણો
છેદ્ધા અતાંયા છે એને કદ મેં પાટે છે, નાસ વિજયરાજસૂરિ લખ્યું છે
તેઓ હાલ દ્યાત છેદ ને હેઠાં તો હાલ આં કે કદાપિ તેઓ દ્યાત ન
દ્યાય તો હાલમાં તેમની ગાઢીએ ડાણ હોઈ એને તમે તપાગન્યને અંધ-
દ્વારા કેમ કર્યું છે અથવા દરસાયું છે.

૨ અસ્તર ગંધીની ગાઢીએ છેદ્ધા તમે ૭૦ મેં પાટે, 'શ્રી જિતન-
હર્ષસૂરિ' લખ્યા છે. પણ તેઓ સંવત ૧૮૫૬ માં ગાઢીએ આવ્યા તેથી તેઓ
હાલ દ્યાત હશે નહીં માટે તેમના પણી કુટીલા સૂરિઓ (આચાર્યો) તે-

* એ પત્રની ઈત્તેણી શુશ્રાતી નજીબ આ પત્ર સાચેજું હીખુંદુરી છે.

* આ પુસ્તકો મળ્યા ચુક્યા સંખ્યા ખાર વાંચકો આગામી વાર્ષિક ગેલા છે.

प्रश्नोत्तर.

६७

गांवी गाडीओ यथा आने तेमना शा शा नाम छे ते जल्लावें तथा छाल-
मां अरनार गच्छनी गाडीओ उपरी काणु छे? ते जल्लावें।

जैं गध काके अरतर गच्छनी ओइ गद्दारामी लोई के नेपाल जै गे
पाटे संबंध १५८५ना वर्षांनिन मुक्तिमूल्यान्नाचा छे, आ अर्थात् शक्ति
संभव छे काणु के संबंध १८८८ आने १५८५ गां तेहसीलदातत छे।

उ ओइ लीटी छेइ ते ब्रह्मसंघ तमाह नाम नितानां आने छे;
जे शाखा आगर गच्छना तमे छो तेनु नाम शुं छे? ऐ शाखा तपाग-
च्छो ओइ दृष्टि जल्लावें छे, आने वली तगडी प्रेतानी लीटीमां नीजे
प्रगाढ़ी नामो जल्लावें छे।

मुनि अखिलिन्द्य गणि।

मुनि शुद्धिलिन्द्य।

मुनि शुक्ललिन्द्य गणि।

मुनि सिद्धिलिन्द्य।

मुनि मुक्तिलिन्द्य गणि।

मुनि वृद्धिलिन्द्य।

मुनि नितलिन्द्य।

मुनि आत्माराम (आनंदलिन्द्य)

आ पुरीले ओइ ज्ञान साँझे क्या क्या प्रकारतो भगवान् छे ते ग-
ने असार सम्बन्ध नाही, आरे असारनाही।

जो लोकान् दृष्टि यस गच्छनी ऐही अतिवेळी छे उ क्षेत्राक्षनी
प्रयोगकरी हो?

आ क्षमतेता संसुद्धि जनाय गेहेरणानि क्यो मोक्षायतो तो अ-
दास उपर घेणु उपकार थयो।

मने भानन्दे तमारो अदेहः

ये. ओइ. दृष्टेवद्. हौर्नल.

(साथे मोक्षेका पत्री द्वयल नक्षत्र).

Calcutta, the 26th February.
My dear Dr. Hoernle.

In reply to your letter dated the
9th instant I have the pleasure to inform you

૪૮

શ્રી કોબારિથ મંત્રાલય.

that a copy of Professor Max Muller's Edition of the Rigveda was received from the India Office for the Jain Muni Atmarainji and forwarded to the foreign Department on the 11th instant for transmission to him. The enclosure of your letter is returned herewith.

Yours Sincerely,

(સદરકુ પલનું ગુજરાતી લાયાર્ડ)

કલકત્તા, તા. ૨૬ મી. ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૮

મહારાજા ખાસ ડાક્ટર હોમેરિન.

તમારા તા. ૧૬ મી. ફેબ્રુઆરીના પત્રના જવાબનાં તમને લખાવાને ખરી હુએ છે કે અદેશ નેણું સુખરતા કરગવેણી પ્રત વિલાયતથી ડિફ્રેસન આતાની ઓરીસ તરફથી જેણી સુની, આત્મારામળને અર્પણ કરવા સાથ આવી હતી, અને તે તા. ૧૧ મીથે પારક રાન્ય આતાની ઓરીસને સુનિને પહોંચાડુના સાથ સોંપવામાં આવી છે.

તમારે ખરે.

એ. પી. મેડાનલ.

પ્રારંભના પત્ર માંહેના પ્રશ્નોના ઉત્તરે।

૧ મધ્ય ભાગમે તપાગચ્છ કે મુનિયોડી પરંપરાય લિખનોંડા થણું પ્રયોગનાં હુએ પ્રથમ શ્રીચુદ્રમેસ્વરમી કે ગચ્છદા નામ નિર્ધિષ્ટગચ્છ થા. તિસદી નિર્ધિષ્ટગચ્છદા નામ શ્રી મહાલીરણસે ખોછે નવમે પણે સુસ્થિત સુખતિ ખુદ નામક આચાર્યસે ફૌટીંગચ્છ હુસરા હુઅા. શ્રી મહાલીરણસે ૧૫ મે પણે શ્રી ચંદ્રસૂરી નામક આચાર્ય બઢુ પ્રસિદ્ધ પુરુષ હુઅયે ઈસ વાસ્તે ફૌટીંગચ્છકાલી નામ તીમસરા ચંદ્રગચ્છ હુઅા, સોખમે પણે સાગત ભદ્રસૂરી હુંમેંવે બનગેઠી રહેનેયે ઈસ વાસ્તે ચંદ્રગચ્છદા નામ બનગા-

ધર્માત્મક.

૪૬

સંખ્યાંક માટે હુણા, કિનાંક વનવાસીગચ્છકાં નામ નાણયકગચ્છલી લિ-
ખ્યતેણ. વીચાત ૧૦ ~ અર્થાત વિકભાત ૧૫૪ વર્ષે છતીસમે પછે શ્રી સર્વે
હેવભરિ ડોં વદ્યલસુકેન્દ્રો આચાર્ય પદ દીના ઈસવાસ્તે વનવાસીગચ્છકાં
નામ વદ્યગચ્છ હુણા. પાછે વદ્યગચ્છમેં સગડાળ એકદી સાથ ચૈનાસી જૈત
સાધ્યોંડાં આચાર્ય પદ દીનાથા ઓર ઈસ ગચ્છકા ખણુત વિસ્તાર હુણા
ઈસ વારતે વદ્યગચ્છકાં નામ વૃહત્તગચ્છ હુણા. ૪૪ મે પછે શ્રી નગચ્યંદ
સુરિણ હુણો. નગચ્યંદ સુરિણન શિથિલાચાર છાટકે ડિયા ઉદ્ધાર કરાતથ
ચૈત્રવાલા ગચ્છ કે આચાર્ય શીહેવભદ્રગણિ કે પાસ ઉપસંપત (ફરકે દી-
કા) લીની. ૫૨તું મૂળ મેતો વૃહત્ત ગચ્છથી થા. શ્રીપાર્વનાથજી ચૈયે પછે
કેરીકુમારહુણે તિનમેં ગચ્છકાં નામ ઉપકેશગચ્છ હુણા. તિસ
ઉપકેશગચ્છમાંથોડો કોરંદ ગચ્છ નીકલા ઓર કારંદગચ્છમાંથોડો ચૈત્રવાલ ગચ્છ
નીકલા, તિસ ચૈત્રવાલગચ્છદો સંપત્તિ દાળમેં વૃદ્ધ પોશાળીએ તપે-
ગચ્છ કહેતે હૈ. ઓર શીજનગરચ્યંદ સુરિણને ખણુત તપકરા ઈસ વારતે
આધારપુરકે રાણુને વૃહત્તગચ્છકાં નામ તપેગચ્છ (તપસ્વીગચ્છ)
પ્રસિદ્ધ કરા. ૫૨તું મૂળમેતો વૃહત્તગચ્છ નામ થા. વૃહત્તગચ્છમેંસેહી ખરતર
૧ મૂળમીયા ૨ ચાંચલીયા ૩ ચાગમીયા ૪ સાઠ મૂળમીયા ૫ પાર્વચંદ્રિ
ગચ્છ નીકલે હૈ. ઓર ઈસ કાળમેંબી તપગચ્છકાં સમુદ્દ્રય ખણુતહૈ. ઈસવા-
રતે વદ્યગચ્છ ગધ્ય ભાગમેં લિખા હૈ. ઓર ઈસ વૃક્ષકા વિખને વાલા
મેંબી ઈસી તપગચ્છમેં હું ઈસવાસ્તેઝી મધ્ય ભાગમેં આપને ગડે પુરં-
પોડાં લિખા હૈ. ૫૨તું ખરતરગચ્છયાના કાઈ ઈસી તરેકીકા વૃક્ષિકિણે તથ મેં
આપની પદ્ધતિના મધ્ય ભાગમેં લિખેતો હું ઓસે લેખાડો વિરદ્ધ
નહીં માનતે હૈ.

આખીર શાણાકા આચાર્ય વિજનમરાનસુરિ વિઘગાનહૈ. ઓર દેશાનુ
દેશ દ્વિરતે હૈ. સ્થાનકા નિયમ નહીં હૈ.

ગ. ૨ ખરતરગચ્છ ગે, ૭૦ મે પછે અનંદર્ભસુરિ. તિનકે પછે ૭૧
ગ. શ્રી જિનગણેદ્રસુરિ હુણી હૈ. ઓર તિનકે પછે ૭૨ મે જિનમુક્તિ સુરિ હૈ.

ગ. ૩ શ્રી ભાણુવિજન ગણુકે તીન શિષ્ય. યુદ્ધ વિજન ૧ ચુક્ષાય
વિજન ૨ સિદ્ધિ વિજન ૩

યુદ્ધિં વિજન કે ચૌંડ મુખ્ય શિષ્ય શ્રી સુક્ષુત વિજન ગણિ ૧ ચુક્ષિ વિજન
૨ નિય વિજન ૩ આત્મગારામ ચાનંદવિજન ૪. મેં તપગચ્છમેં હું.

ગી. ૪ જૈનગતમાં ઓચ્ચા મહાવીરજીનો પાછે બહુત ગચ્છ ઔર શાખા હુઈ હૈ. તિનોકી પદ્ધતલીયાંથી ગુણ ગુણ બહુત હૈ. ઔર બહુત પદ્ધતલીયાં તો ઈસમધ્યકે ચંદ્રગચ્છ, વરગચ્છ, વૃદ્ધતરગચ્છમાંથી નીકળી હૈ. ઔર વજનવામી કે સમય મેં આરાવર્ષ કે હાર્મિન્ઝ કાળમેં બહુત ગચ્છ ઔર કુલ ઔર રશાખાએ વ્યવચ્છેદ હો ગઈથી ઔર પુરાનેગચ્છમાં ઉપકેશગચ્છ હૈ ઔર પુરાને કુલમાંસેં ઓક પ્રભાવાદન કુલ રહાયા સોભી ઈસ કાળમેં વ્યવચ્છેદ હો ગયા હૈ. ઔર વજનવામી કે શિષ્ય વજનસેનસ્કુરિ, તિનને ચાર રિષ્યોસેં ચાર કુલ હૂંણો. ચંદ્ર ૧ નાગેંદ્ર ૨ નિવૃત્ત ૩ વિવાધર ૪ સંપ્રતિ કાળમેં ઓક ચંદ્રકુળ કે તપા ઘરતરાહિ ગચ્છ રહ ગયે હૈ. શેષ તીન કુળભી વ્યવચ્છેદ હો ગયે હૈ. ને તીન કુલ ૭૦૦ વર્ષ કે પહેલે ઈસ ભરતભંડમાંથે પરતું થાય નહીં હૈ. ઈસ વાસ્તે સર્વ ગમછોકા સ્વરૂપ ઈસ વૃક્ષમેં નહીં લિખા હૈ. ઔર ઈસસેં અધિકગચ્છકી પદ્ધતલીઓકા લેખ સુધ્રઙ્કોં મિલા નહીં ઈસ વાસ્તે નહીં લીખા, ઔસા સમજ લેના.

ચારે પ્રશ્નાનો ઉત્તર સાંયુર્ણ

ધનપાલપંડિતકथા.

(સાંખ્ય પાને પદ થી.)

ધનપાણે પૂજન સામયી યુક્ત પ્રથમ ભવાનીના મહિરમાં પ્રવેશ કર્યો અને ચક્કિત થયો છતો તરતન લાંથી પૂજન કર્યા શિવાય અહાર નીકળ્યો. પછી ઇન્દ્રના મહિરમાં ગયો લાં પણ આમ તેમ જોઈને તરતન અહાર નીકળી વિષણુના મહિરમાં પેડો લાં પોતાના ઉત્તરીય વલ્લનો પડ્યો કરીને તરતન અહાર નીકળ્યો અને પછી શ્રીઋષ્ટ્રમહાર્ય ભગવાનના નિતનાલયને વિષે જોઈને પ્રશાંતચિત્તવદે પૂજન કરી રાજ્યારે આવ્યો. રાજાને તેની પાછળ હેરકને મોકષેલ હતો તેના મુખથી પ્રથમજ રાજાને સર્વ વૃત્તાં જાળ્યો એટલે ધનપાણને પુછ્યું “તે હેવ પૂજન કરી ? ” ધનપાણે ક્રીધું “મહારાજ સારી રીતે કરી.” રાજાને પુછ્યું “તું ભવાનીની પૂજન કર્યા શિવાય ચક્કિત થઈને કેમ તેના મહિરમાંની અહાર નીકળ્યો.” તેણે કહ્યું “ક્રિયિસ્યદે આ-

धनपाण प्रतिकथा.

७२

क्षिम आसुधने नेशु दक्षतमां धारणु कर्यां छे. लक्षाते भृकुटी चावेली छे. अने गदिप्रभृतनी हिया करी २८ छे जोनी भवानीने जोड्ने भय पाएयो। सतो तश्तज हुं अहार नीकज्ञो अने दमणुं युद्धो समय छे पूलनो सभय नथी ऐम जाखीने तेनी पूल पञ्च में न करी।”

झटाने राजन्ये पुछ्यु “इत्यनी पूल तें केव न करी” धनपाण ऐख्यो।—

अकंठस्य कंठे कथं पुष्पमाला
विना नासिकायाः कथं गंधधुपः
अकर्णस्य कर्णे कथं गीतनादाः
अपादस्य पादे कथं मेप्रणामः ॥१॥

“ज्ञेने कंठ नथी तेना कंठने विषे पूष्पमाला केम होयहै ज्ञेने नासि का नथी तेनी पासे गंध अने धूप शा भाटे होय ? ज्ञेने कान नथी तेना झाननी पासे गीत नाह शा भाटे होय ? अने ज्ञेने चरण नथी तेना चरणमां हुं न नमस्कार पाथु केम कर्द ?”

राजन्ये झटाने पुछ्यु “विष्णुनी पूल कर्या विना तेनी सन्मुखे वस्त्रनो पढो हो करीने जब्दी केम तेना भादिरभांथी अहार नीकज्ञो। “धनपाण ऐख्यो। “विष्णु पोतानी खीने उत्संगमां धारणु करीने रहेवा हता तेथी में विचार्यु के दमणुं विष्णु आतःपुरतेविषे रित रहेवा जण्युप छे भाटे आसारे पूला तो सभय नथी केम के डार्ठ सागान्य पुड्यप पञ्च ज्यारे पोतानी खी पासे ओकांतमां होय छे लारे सत्युडो तेनी समिपे जता नथी तो आतो वर्ष अङ्गना स्वामी छे भाटे तेनी पासे ओकांतमां जलाय केम ? शोग विचारीने हूरथीन बाछो वल्यो अने चतुष्पथने विषे जता आवता ज्ञेनी दृष्टि न पउना भाटे तेनी आडो वस्त्रनो पढो होयो।”

वज्ञा राजन्ये पुछ्यु के “ते भारी आदा विना ऋषभदेवनी पूल केम करी?” तेषु क्षुं के “हे राजन ! तमे देव पूल करवाने भाटे आज्ञा दीधी हती ते देवतवतो में श्रीऋषभदेव स्वामिमांज ज्ञेयुं अने ते धारणुधी में तेगनी पूल करी। तेमना देवतव स्वदृपतुं वर्षुन आ प्रभाषे—

प्रश्मरसनिमग्नं दृष्टियुग्मं प्रसन्नं
वदनकमलधंकः कापिनीमंगद्-८

७४

श्री जिनधर्म प्रकाश.

“हमारंतां यमचाहां, ननंकार करेहि.

“ताकीद करता ओवा धगसाग्नना सुभट्टने नाना कहे छे.”

ते वर्खते अवसरनो जाणु ओवो धनपाण पडित ऐल्यो—“हे २०-
८८! आ वृद्धा ने काई कहे छे ते सांभणो”—

किन्नंदिः किं मुरारिः किमुरतिरमणः किनलः किं कुवेरः
किं वाविद्याधरोसौ किमथसुरपतिः किं विद्युः किं विधाता
नायंनायंनचायंनखलुनहिनवानापिनासौनचेप
क्रिडांकर्तुप्रवृत्तौयदिह महितले भूपतिर्भोजदेवः ॥ ? ॥

आवार्थ—वृद्धाने कन्या पुछे छे के आ चाल्या आये छे ते शुं नहि
छे? शुं हृष्णु छे? शुं कामहेव छे? शुं नणराज छे? शुं धनद छे? शुं
विधाधर छे? शुं ईश छे? शुं चंद्रमा छे? के शुं विधाता छे? वृद्धा कहे
छे के हे पुनी ते कड्डा तेमांथी ए काई नक्षी पणु ए तो आ भद्वि
तणने विषे किडा करवाने प्रवर्त्तमान थेक्को भूपति बोज देव छे.

राज आ काव्य सांभणोने तुष्टमान थयो छतो ऐल्यो—“हे धनपाण!
हुं तारी उपर तुष्टमान थयो हुं भाटे हुं ययोचित वांछित वर माग.”
ते वर्खते धनपाण सरोवरना वर्णन सभये उत्पन्न थेक्को राजनो हुरभिप्राय
झुँझियावडे जाणुने आ प्रभाषे ऐल्यो—“हे राजन् न ने वांछित
वरने आये तो तल्काण प्रसन्न थहने भारां ए नेव भने आये.” आ
वयन सांभणोने राज असांत विस्मय पाभ्यो छतो चिंतवा लायो. के
“अद्यापि ने वार्ता भें काईठी पासे प्रकाशित करी नक्षी ते आणु केम
जाणु? शुं ओना छहव्यते विषे काई शान वर्ते छे?” आ प्रभाषे विचार
करीने अनेक प्रकारना दान सन्मानाहिके करीने राजभे धनपाणो सत्कार
कर्या. पधी पुछ्युं के “हे धनपाण! ते भारा भननो अभिप्राय शी रीते
जाण्यो?” धनपाण ऐल्यो “श्री जिनधर्म सेवन करवायी उत्पन्न थेवा
झुँझि बलथी भें आपनो अभिप्राय जाण्यो. तेणु आद्यधर्म विधि प्रकरण
तथा झपभ पंचाशिक्कित थयो जनाव्या अने जैनशासननी धर्षणी उन्नति
करी. ए प्रभाषे यावज्ज्ञव पर्यंत छ यतना युक्त सम्यक्त्वाहि धर्मने आ-
राधी प्रांते संयग थहयु करीने देवयोके जता हवा.

धृति सम्यक्त्वयतना विषे धनपाण पडितनी कथा.

પ્રતિકમણ.

૭૫

પ્રતિકમણ

પ્રતિકમણ એ નિષ્ઠાની આવસ્યક કિયા છે; સર્વે આવકાએ હમેશાં પ્રતિકમણ કરવું એ પોતાની દરજ છે; સમજને ઉપયોગ સહીત કરવાથી તે કિયા ખરેખરી દૃષ્ટાતા યાય છે વિગેર ડેટલીઓક પ્રતિકમણ સંખ્યા વાચ્યા આપણે આગાઉના વિષયોથી જાણી ગયા છીએ. હવે પ્રતિકમણના વિધીકમ સંખ્યા વાચ્યા ચલાવીએ.

દેવસિ પ્રતિકમણમાં સૂર્ય આરધો અસ્ત થયો હોય તેવે સમગે વાહિનાસુત આવે એવી રીતે પ્રતિકમણની રદ્દાચાત કરવી અને પ્રતિકમણ કરી દશ પડિયેદણું કરી રહ્યા પછી સૂર્ય ઉગે એવી રીતે રાઈ પ્રતિકમણની થદ્દાચાત કરવી-એ પ્રમાણે પ્રતિકમણ કરવાનો સમય ઉત્સર્જન શાખકારોએ બતાવ્યો છે. આપવાદ્યથી તે દિવસના તુતીય પ્રદરથી અર્ધ રાત્રી સુધી દેવસિ પ્રતિકમણનો સમય અને અર્ધ રાત્રીથી દિવસના એક પદર સુધી રાઈ પ્રતિકમણનો સમય કહ્યો છે. યોગશાસ્ત્રની વૃત્તિમાં આપવાદ્ય દિવસના ગઢ્યાન્તહ્યથી અર્ધરાત્રી સમય સુધી દેવસિ પ્રતિકમણ અને મધ્ય રાત્રીથી દિવસના મધ્યભાગ સુધી રાઈપ્રતિકમણ થઈ શકે એમ કહ્યું છે. પરંતુ આ સર્વે આપવાદ માર્ગ તે ખરેખરા કારણુને આશી છે કેવાતેવા કારણુને ગાટે આપવાદ માર્ગ અદ્દણું કરી રીતિ વિરદ્ધ કરવું એ યુક્ત નથી.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સમગે શુદ્ધ વસ્તુ પહેરી શુદ્ધ સ્થળે કયાસ છું પાથરી ઐસવું. પછી વિરતીપણુંભાં કરેલી કિયા મુદ્દિ કારક અને દ્રાઘાતા યાય છે તેથી પ્રતિકમણની આદિમાં પણ સામાયિક અદ્દણું કરાય છે એવું સામાયિકના વિપયમાં જાણી ગયાતે પ્રમાણે પ્રથમ-સામાયિક લેવું. (પ્રત્યાખ્યાન) પરચખણાણું એ છઠું આવસ્યક છે તેણે સુધી પહોંચતા સમય વીતી જય માટે તે સામાયિક પછી પ્રસાદ્યાન લેવામાં આવે છે. પ્રસાદ્યાન વખતે છઠા આવસ્યકની મુહૂરતિ પડિયેલી વાંદણા દેવા જોઈએ એ હે-તુ પૂર્વક અને પણ પ્રસાદ્યાન કરતા પ્રથમ મુહૂરતિ પડિયેલી વાંદણા દેવામાં આવે છે.

પછી આવસ્યક કિયાનો આરંભ કરતા પ્રથમ હેવ ચુડ વંદન કરવાનું આવે છે, કારણુંક સર્વે અતુદાન દેવશુરના વંદન, વિનય અને બહુમાનાદ અક્તિ પૂર્વક સદ્ગા યાય છે. કહ્યું છે કે—

၁၅

શ્રી હિન્દુલિંગ અસ્તુતિ.

विणयाहीआविज्ञा दितिफलंइहपरेयलोगमि ।

नफलंतिविणयहीणं सस्साणिवतोअहीणाणि ॥

“વિનયે અધિત વિદ્યા આ લોક અને પરલોકને વિન્યે ઇણ આપે છે અને વિનયહીન વિદ્યા જળ વિના ધાન્ય ઇણે નહી તેમ ઇણતી નથી.”

भत्ताइजिणवराणं खिज्जंतिपुच्चसांचियाकम्पा ।

आयरियरिनमुकारेण विज्ञामंताविसिज्जंति ॥

“જિને શરતી ભક્તિથી પૂર્વ સચિત કર્મ ક્ષય થાય હો એને આચાર્યને નમસ્કારાદિ કરવાથી વિદ્યામંત્ર સિદ્ધ થાય છે.”

કૌંડિકને વિષે પણ રાજ અને પ્રધાનાદિના બાહુમાનવડે સ્વચ્છમાહિત કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. અહીં રાજને સ્થાને શ્રીતીયેકર મહારાજન અને પ્રધાનાદી સ્થાને આચાર્યાદી શુરૂ મહારાજન જાણવા, એ હેતુથી પ્રથમ દેવવંદન કરવામાં આવે છે. વૈસુકીન ભાગમાં દેવવંદન બાર અધિકારે કર્યું છે-

ਪਦਮਅਹਿਗਰਿਧੇ ਭਾਵਜਿਣੇਕੀਧਾਉਦਵਹਿਨੇ ।

इगचेइयठवणाजिणे तइयचउथ्यमिनाघजिणे ॥

तिह अण द्वय णजि गेपु ज पंचमण निहर माणजि पाल हे ।

संज्ञपट सुयनार्थ अद्वैत तप्त रिति धर्मे ॥

तिथ्यादिन वीरभद्र नरपेटसंप्रेष्य उज्ज्यवत् गृहे ।

अद्वावयाह इगर्दिसि सदिहि सूरसमरणा चरिषे ॥

नमजेअ अरिहं लोग सब्ब पुख्खतमसिद्धजोदेवा ।

उजिच्चावेआ वच्चग अहिंगार पढम पया ॥

વાર્ય—‘નમુદ્ધ્યાણ’ થી માંડિને ‘જિય ભયાણ’ પર્યાત

ભાવાર્થ—‘નમુંધ્યણું’ થી ગાંડીને ‘નિય ભાયાણું’ પર્યંત પહેલા અધિકારને વિષે ને તીર્થીકર થયા—કેવળ રૂાન પાંચા છે એવા લાભજિતને વાંદું છું. ‘નેચ અઈઓ સિદ્ધા’ નો ગાયાનડે ભીગ અધિકારને વિષે આગળ થશે એવા દ્વબ જિતને વાંદું છું. (આ એ અધિકાર નમુંધ્યણું ને વિષે છે.) સાંસ્કૃતારે કહેલા પાંચ દંડકમાં એ પ્રયત્ન શક્તિના, દંડક નાણું. વી-જા અધિકારને વિષે એક વૈતસના સ્વાપન! જિતને વાંદું છું એવો એક દે-

प्रतिक्रमण.

७७

रासर गांडेही सर्व प्रतिभागोने वंदन करवुँ जी अरिहंत चैर्टयाणु सूत-
थी नाणुतुँ (ज्ञे जीगुँ चैसरतव दंडक) 'लोगस्स उन्नेपगरे' इप चो-
या अधिकारते विषे शीऋपभादिक नाम निनते वांडुहुँ. वली 'सव्यवेऽमे
अरिहंत चैर्टयाणु' इप पांचमा अधिकारते विषे स्वर्ग मृत्यु आने पाताल
ज्ञे नष्टभूवनते विषे शाश्वता आशाश्वता ने स्थापना निन छे ते प्रत्ये वां-
डुहुँ (आ नीज्ञु नाभस्तव दंडक नाणुतुँ) तथा 'पुण्यभरवरदीवहूँ' नी प्रथम
गाया इप छहुँ अधिकारते विषे अठीदीप मध्ये श्री गंडीरस्वामी विजेरे
विचरता भावनिन प्रत्ये वांडुहुँ. तमतिभिर पउव ए पदथी सुअस्स
भगवयो पर्यंत सातमा अधिकारते विषे श्रुत्यान प्रत्ये वांडुहुँ (ज्ञे चोयु
श्रुत्यतवदंडक) सिद्धाण्डु सुद्धाण्डु ए गाया इप आडमा अधिकारते विषे ती-
यं अतीथीदिक पांद्र बेदवाणा सर्व सिद्धनी स्तुति नाणुवी. ज्ञे देवाणुवि
द्यो खने छुक्केविनमुक्कारो ए ए गाया इप नवमा अधिकारते विषे व-
त्तमान तीर्थिना अधिपती श्रीनीर भगवान्नी स्तुति नाणुवी 'उन्निहंत सेव
सिद्धरे' ए गाया इप दक्षमा अधिकारते विषे श्री रैवताचण्डमंडु नेमीनाथ
भगवान्नी स्तुति नाणुवी. तथा 'चत्तारीच्छदसदेय वदिया' ए गाया इप
आर्गीच्छदसा अधिकारते विषे आद्यपद्मदर्शन विषे श्री भरतेश्वर उरांडेली
नेवीक्ष निनप्रविभानी स्तुति नाणुवी* (ज्ञे सिद्धतव दंडक नाणुतुँ)
'वेपानच्यगराणु' ए गाया इप आरमा अधिकार विषे सम्यक् द्रष्टि देवताने
स्मरवा इप स्तुति नाणुवी.

बाष्पकारे खुलारो क्यों छे के आ आर अधिकारमांथी धीनो, दशमो
आने अगीयारगो ज्ञे त्रषु शिवायना तव अधिकारते ललित विस्तरा
नामे भाष्यनी वृत्ति आहिकना अनुसारथी नाणुवा. आकीना त्रषु अधिकार

* आ गायानो जुदा जुदा नव प्रकारना आपै करी भिन्न भिन्न
प्रकारे तीर्थिकर महाराजानी स्तुति थाय छे. जुओ चैसरवंदन भाष्यमां प्रदि
क्षमण्डु सूतनी चोपडी भएगे.

૭૮

શ્રી કૈન્દ્રમી પ્રકાશ.

કુતર્ણી પરંપરાથી એટલે સિદ્ધાંતના વાખ્યાનતીપરે તથા જીવાયે સંપ્રદાયથી નાણુંના ચાન્દસ્યક સુવની ચૂંઝું તથા પ્રતિકમણું ચૂંઝું ગણે એ અધિકાર સંબંધી કહ્યું છે તેથી તે અધિકાર શુદ્ધમય નાણુંના.

એ પ્રમાણેના બાર અધિકારે કરીને દેવાંદન કરવામાં આવે છે. એ ક વખત પ્રતિકમણું સૂત્રોના બાર્દે પાણલું કરતારને આ રીતનાનું બધારે સુધી હો છે. એના બાન્દરના બાર ચુંઠિ નોંધન હો ન આહુ દેવાંદન નિભિસે છે. કાંઈક જીવાન જીવાતાર એવી પ્રશ્નુત અધિકાર કર્યા ચાલાયાની ને કેઈ રીતિઓ મહારાજાન તેને અધિકૃતનિનું કહીએ અને તેથા પ્રથમ રુતિ તે એક જિનની નાણુંની. દરેક રુતિ જોડામાં પ્રથમ રુતિમાં અધિકાર પણ તેવોન હોય છે. તેથોન કાયોત્સર્વ કરવાના સગ્રે ‘અરિદંત ચેર્ચિયાણું કરેનિકાઉસંગ’ એમ બોલવામાં આવે છે. બીજી રુતિ સર્વ તીર્થીકરોની સાધારણું ભક્તિદ્ય હોય છે અને તેના મરતન બોલ્યા પછી ‘સંવ્યવોચે અરિદંત ચેર્ચિયાણું કરેનિકાઉસંગ’ એમ બોલી કાયોત્સર્વ કર્યા પછી બોલવામાં આવે છે બીજી રુતિ કુત સિદ્ધાંતની હોય છે અને તે કુતરાત્મક બોલ્યા પછી ‘ભૂયાસ્સ લગ્નાઓ કરેનિ કાઉસંગ’ એમ પાઠ ભણ્ણી કાયોત્સર્વ કર્યા પછી બોલવામાં આવે છે. ચોથી રુતિ જિનશાસનની વૈયાટસ કરતાર સંયગ્રહિ હેતુએની હોય છે અને તેથી સિદ્ધશત્રવ એના પછી ‘વૈયાવચ્ચયગરાણું’ એ ચુંટ બોલી એટાંગને કરીને બોલવામાં આવે છે. એનાં એથું નાણું રુતિ નેની બોલવામાં આવે છે. તેના અધિકારાના છ નિભિસે ભક્તિનો લાભ ભળે તે માટે કાયોત્સર્વ કરવામાં આવે છે. અને તે પ્રમાણે નાણું કાયોત્સર્વની આદિમાં ‘વંદણુવતિઓઓ’ વિગેરે છ પદ બોલવામાં આવે છે. ‘વંદણુવતિઓઓ’ એટલે પ્રલુને વંદન કરવાથી ને લાભ થાય તે કાયોત્સર્વ કરવાથી થાઓ એમ પ્રાર્થના છે. ‘પૂઅણુવતિઓઓ’ એટલે પ્રલુની વિવિધ પ્રકારે પૂજનાનું કરવાથી ને લાભ થાય તે કાયોત્સર્વ ‘કરવાથી થાઓ’ એમ પ્રાર્થનાં છે. ‘સાકારવતિઓઓ’ એટલે નિ-

प्रतिक्रमण.

७६

नेश्वरने आकारण चालवना प्रभुभ सत्त्वरातिथी ने लाभ थाय ते कायेत्सर्ग थाओ। एन प्रार्थना छे। 'सभ्माणुनतिअाओ' ऐटो निनेश्वरनी स्तवना शुण्डि कहेवाथी ने लाभ थाय ते कायेत्सर्गथी थाओ। एम प्रार्थना छे। 'भेदिलाभवतिअाओ' अने 'निवसगवतिअाओ' ऐटो कायेत्सर्गथी सभकितनो लाभ थाओ, अने निवसगी ते जन्मजरा भरण्याइकी रहित थाया। आवा हेतुपूर्वक वय फायेत्सर्ग करवामां आवे छे अने चोयो। उगो अदि क्षमाभृष्टि देववाहनो रमरमो अये हरामां आवे छे।

ऐ देवामने चिरे मुद्राविमि आ। प्रभाषे जाणुवी-अभ्यहेव सुरिदृष्ट वर्णन धर्मादाक रुचि प्रभाषे प्रथिपात दंड (नमुश्युण्) ती आहि अने अवसानमां पंचांग मुद्राए प्रथाम करवे। पंचांग ते येज्ञतु, येहस्त अने भस्तक गो जाणुवा। ऐ पंचांग मुद्रा अंगविन्यास विशेष इपत्वपं खाथी योगमुद्रा वर जाणुवी। योगमुद्रातु स्वरूप देववाहन भाष्यमां आ प्रभाषे क्षम्युं छे।

अन्नुणांतरि अंगुलि कोसागारे हिंदो हिंहथयेहि ।

पिण्डोवारि कृप्परिसं ठिए हिंतह जोग मुद्रति ॥

"अन्नोन्यांतरित अंगुलि एटोले दाथनी दशे अंगुलि अन्नोन्य अंतरित अने कमळना डोडाने आकारे नेवीने झाधा चोवा ए दाथ तथा पेट उपर झाल्यि संस्थित रही छे नेवी एवे प्रकारे रहेहुन्ते योगमुद्रा जाणुवी."

चतुर्विंशति स्तवाहि थीज्ज पाडोगां पण्यु योगमुद्रा जाणुवी। एमां डाई आशंडा करे के अन्वाभिगम सूतने विषे तो वाम जनु सभाकृचित, दक्षिणु जनु जर्मीन उपर विन्यस्त अने लक्षाटप्पे धरित कर ठुगळ ए प्रभाषे रहीने शक्तवय घोलवानुं क्षम्युं छे तेहुं डेम? तो तेओये जाणुवुं के ए पण्यु सत्य छे परंतु एमज डरवुं अने थीछ रीते युक्त नथी एम कहेहुं धरित नथी कारणु केहातासुतमां पर्वकासने जेसवुं अने करडेक शिरोधिनिवेशित करी शक्तवय घोलवुं एम हेआडयुं छे। वली उरिभद्राचार्य चैत्यवाहन वृत्तिने विषे क्षिति उपर जनु स्थापन करी, करतव भस्तके राखी लुवनगुरने विषे नयन अने मन स्थापन करी प्रथिपात दंड (नमुश्युण्) घोलवुं एम क्षम्युं छे एम विविध विषि दर्शावेका छे ते सर्वे प्रभाषे छे। कारणु के ते सर्वे प्रभाषे अयोने विषे कहेहुं छे अने विशेषपूर्ण प्रकारे विनयने सुर्यनार छे तेथी काई

८०

श्री जैनधर्म प्रकाशः

पथु विधितो निषेध करवो ए युक्त नथी. एम योग मुद्राओं राक्षतयु^{*} पठन कर्तुं ए विरोधित नथी 'आरिंहत चेठ्याणु' ईलाहि दंड पाठगां निनमुद्रा तथा योगमुद्रा उभयनो योग*छे. काउसङ्गगां भाव निनमुद्राओं रहेवानुँछे. निनमुद्रा नीचे प्रभाणु.

चत्तारि अंगुलाइ पुरओ उणाइ जथ्थ पळ्डीमओ ।

पायाण उस्सग्गो एसा पुण होइ जिण मुद्दा ॥

"पगना आगामना आंशुलि तरइना पहेल्याने भांडो भांडो चार आंग-
लनो अंतर अने पाठगानी आज्ञुना भागगां भांडो भांडो चार आंशुलयी
आछे. अंतर राखी उक्त रहेवुं ते निनमुद्रा,"

ए प्रभाणु देववंदन कराने चार क्षमाअभयु पुर्वक बागवान्दं विग्रे
र्होली शुद्धमहाराजने वद्दन कर्तुं. अने ते पछी आपडे 'ईच्छाकारि सभरत
आवक वडु[†] एगं जोते.

अपूर्णु.

भुशी अध्यर.

श्री भावनगरमां श्री गोडीपार्वनाथज्ञना देरासरमां एक नवुँ निन-
महिर करवामां आव्यु छे तेमां आवणु वटि १ मे प्रतिधि करवानुं सु-
हुर्त छे. मुणनायक्कु पधराववाना (३२१५१) तथा धीन. चार यिंबने प-
धराववाना (३२३३१) थया छे. धील उपज पथु धण्डी सारी थर्ह छे.
शुद्ध ७ शुश्वारे जणयानानो वरयोडे होतो तेमां हाथी उपर सुशोभीत
होद्दामां प्रक्षुल्लने लह्ने ऐसवानुं भावतने स्थानडे ऐसवानुं तथा पाढण
चाभर धराववानारुं धी भयु १०० ने सुभारे ययु छे. धीन्यु रथवि-
ग्रेमां प्रक्षुल्लने लह्ने ऐसवा वगेरेतुं धी पथु धण्डी ययु छे. 'वरयो-
डानी शोभा धण्डीन सरस आवी छे. मुणनायक्कु पधराववार अने ते
द्विसे नवकारसी करनार होशी इतेहयां हुक्मयांदना नाभथी क्वोतरीओ।
देशावरमां गणेलीओ छे. ए. शुभ प्रसगे पधारवानी अमे पथु नैनय-
मुओने विनंति करीओ धीओ।

* निनमुद्रा पग आशीत अने योगमुद्रा दुर्संताशीत छे.

† आ प्रभाणु योगवानुं प्रवर्तन केट्केक स्थानडे नथी पथु ते शा-
खाक्कु छे भाटे योगवुं जोईओ.

नवी वेष्टीओनी लहेर भूम्रः

१	श्री शत्रुंजयना नक्षा. (रंगीत, कपड़ा सारे)	१—०—०
२	श्री आसुश्चना नक्षा. (रंगीत, कपड़ा सारे)	०—६—०
३	जैन कल्पवक्ष (भूषणहेवल्लभी पदावली)	१—४—०
४	चटीद्विप संभांधी वृत्तांत (नक्षाओं वाणी)	२—०—०
५	सुनिश्चन श्री आत्मारागम् इति पूर्णाया विग्रे.	०—४—०
६	रतिसार दुमारन् चरित्र. (अहुज रसीद)	०—४—०
७	नवुं जैन पंचांग. (संवत् १५४७ ना इगण्डु मुधी)	०—१—०

आशिनाय थीछु धर्मी जैन वर्गने उपयोगी वेष्टीओनी आमारी ओरीसमा भजे छे तेना लीस्ट आड़कोने वेचेलां छे. यीजनने जोइच्ये तेणु पन लधीने भंगावलुं, युक्तो व्याजणी किंमतें तुरतज्ज पैस्टेन्हारा जोकलवागां आवशे.

मंत्री.

पुस्तकोनी पहांच.

श्री इंधनगर निवासी जैनी पंडित अयाकाल तरक्ष्य विद्या प्रचार के नामनी युक्त १ भित्यात्वना प्रचार संभांधी गद्यमां तथा प्रातः स्मरण मंगल पाठ के नामनी युक्त १ प्रभातमां स्मरणु करवा योग्य छ-वेष्टीओनी आमने लेट वाणी भणी छे ते स्तीकारीचे धीओ. प्रथमनी युक्ती किंमत ऐ आना. अने थीछुनी आस्थेआ आनो छे अने शास्त्रीली-प्रागां अने हिंदुस्थानी भाषागां छे. जोइच्ये तेणु भंगावली. पैस्टेन्ह युक्त पुढी.

लहेर भूम्रः

हुंदकमत समीक्षा.

हुंदकमतीओनी भाष्य राखेला उरुं जैन अनुसारेन तेच्याए नहीं भाष्य राखेली आपनेनुं अंडन की तेने भानवा लायक सिद्ध की छे. ते साथे हुंदक आया पार्वतीछनी अनारेली 'गानदीपिका' नामनी वेष्टीओनी करेला कुतोंनुं अंडन करेलु छे. आ युक्त की शुन्यत्वाकला रहेनार आपक वर्याचासे युक्त परिक्षमथी अनावी छे. भाषा हिंदुस्थानी अने आकार शास्त्रीभां श्री भुंपठीभां छपाय छे. नेंडे उं योग्य वर्षतमां तैयार थवा संभव छे. किंमत भात आठ आना. पैस्टेन्ह ऐ आना न्हूँ युक्त पाका मुंदानी थवा. जोइच्ये तेणु नीचेना शरनामे पन लधीने भंगावली.

श्री गुजरांवाणा देशपंजीय.

श्री जैनधर्मी आपक लाला काहनयांद तानकयांद यज्ञ.

लवाजमनी पहोच.

१—३ शा. नाथा लभ्यभीचंद. १—३ शेठ. नाथा नारण्यु. १—३ शा. अन्नरामर तेजशी. १—३ वडोल. वीसनल मानशंग. १—३ शा. लुबुर्भाई धनशु. १—३ शा. हरछनवन हंसराम. १—० शा. वेलचंद रामजु. १—३ शेठ. लग्जु कल्याणजु. १—३ शेठ. गोकुल कल्याणजु. १—३ शा. अपेरशा हरछनवन. १—३ शा. भुवानभाई मुण्डु. १—३ शा. देवचंद बारमल. १—० शा. अवेर फमजु. १—० वोरा जसराज सुरचंद. १—० वोरा. ओतभयंद गाणेकुचंद. १—३ शा. ओतभयंद करशनल. २—० शेठ. आणुदण मुण्डु. १—३ शेठ. इगर नथुभाई. १—३ रा. रा. आवाजाई भगवनलाल. १—४ शा. शयु दीर्घु. २—६ शा. हगुशा तीव्रकुचंद. १—३ शंखनी शवचंद गेहेयर. २—६ परी. रागचंद सभाराम. १—३ शा. अपाईदास गणेश. १—३ शा. मानचंद नानचंद. १—३ शा. भोतीचंद रवचंद. ५—१५ मेता. लालचंद नथु. १—३ शा. दीपचंद हंसराज. ७—३ परी. हाकरशी लालचंद. २—७ शा. नेगचंद मुण्डुचंद. २—५ शा. परभाषुद्दास मुण्डुचंद. १—३ शा. लहुइ होलतचंद. २—४ गाधी. एकदेव गनसा. १—३ शेठ. बगा भचालु. १—३ वीशनल हीरजु. १—३ शा. तपशी नेहा.	१—३ शा. भाषुद्द मुण्डु. १—३ शा. लीलाधर दीर्घु. १—३ शा. शामजु वीरजु. १—३ शा. नामरहास खुदरदास. १—३ भणुशाणी हीराचंद सेसकरणु. १—३ शा. हेमचंद भोतीचंद. १—३ शा. मूण्डुचंद प्रेमजु. १—३ शा. काणीदास हेवकरणु. १—३ शा. भवानदास हेमचंद. १—३ शा. नामजु धनशु. १—३ शा. खुलचंद हीराचंद. १—३ शा. वस्ताराम सांडणचंद. १—० शा. गोडा नानजु. १—३ शा. प्रेमा लालजु. १—३ शा. वाडीलाल हरगोपन. १—३ शा. हर्दीलाल गणनलाल. १—३ शा. लाथीभाई मुण्डुचंद. १—३ शा. सुंदरजु पानाचंद. २—१२ पटवा कचरा नानचंद. १—३ शा. भुदरशी हेवचंद. १—३ शा. लवु गंगणी. १—३ शा. हरयेद जेयेद. २—७ शा. खुलचंद पानाचंद. १—३ शा. नेतशी कचरा. १—३ शा. सोनागचंद ओतभयंद. १—० शा. वाडीलाल हीराचंद. १—३ परी. पानाचंद कुपेरहास. १—३ शा. जगनादास गुरुचंद. १—३ शा. गुलामचंद टेकालु. २—६ गारवाडी. रथुओड गलालु. १—३ शा. साइरचंद हरभाचंद. १—३ शा. केशवलाल मुण्डुचंद. १—३ शा. इपचंद अवेरचंद. १—३ शेठ. अनोपचंद पीमचंद. २—६ शा. हरभाचंद मुण्डु. ३—८ शा. मुण्डु कानशु.

पाछलु तथा नवु लवाजम ताकीहे भोक्तो